

DECIZIA nr. 43 din 2012

privind soluționarea contestației formulate de

XY,.....

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita

sub nr...../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Toplița, prin adresa nr...../2012, asupra contestației formulate de **XY**, cu domiciliul în, Str....., Bl....., Sc....., Ap....., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Adresei nr...../2012, răspuns la cererea de restituire a taxei pe poluare pentru autovehicule în suma de lei.

Cauza supusă soluționării reprezintă dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care adresa de răspuns nu constituie titlu de creanță, act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în sistemul căilor administrative de atac.

În fapt, actul contestat de **XY**, Adresa nr...../2012, reprezintă adresă de răspuns la cererea de restituire a taxei pe poluare pentru autovehicule în suma de lei.

Contestatarul la înmatricularea unui autoturism a achitat la Trezoreria Toplița suma de lei cu chitanța seria TS nr...../2009, reprezentând taxă pe poluare pentru autovehicule în conformitate cu prevederile O.U.G. Nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, precum și H.G. nr. 686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare al Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

Contestatarul, prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Toplița sub nr...../2012, a solicitat restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule achitată cu chitanța seria TS nr...../2009.

Administrația Finanțelor Publice Toplița, prin Adresa nr./2012, a respins cererea de restituire, precizând că taxa a fost aplicată corect conform prevederilor O.U.G. Nr. 50/2008.

În drept, art. 205 din din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, reglementează posibilitatea de contestare, astfel:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia[...].”

Potrivit art. 206 (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată: „Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organele fiscale **în titlu de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat...**” iar potrivit articolului 209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările ulterioare:

(1) Contestațiile formulate împotriva **deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere...** se soluționează după cum urmează[...].”

La art.107.1. din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că,

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emis de organele competente, potrivit legii;”

Potrivit art. 41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată:

“În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.”, adică prin actul administrativ fiscal autoritatea fiscală dispune măsuri pentru aplicarea legislației fiscale.

Se reține din cele mai sus arătate că adresa de răspuns, emisă de Administrația Finanțelor Publice Toplița, nu constituie titlu de creanță sau act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat.

Având în vedere și prevederile art. 213(5) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează **“Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedura și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”**, organul de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu analiza pe fond a contestației, aceasta urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

În ceea ce privește capătul de cerere cu privire la restituirea taxei,având în vedere că prin prezenta decizie se va respinge contestația împotriva Adresei de răspuns nr...../2012,acest capăt de cerere rămâne fără obiect,dar conform prevederilor Legii nr.9/2012 contribuabilul are posibilitatea de a solicita restituirea diferenței de taxe pe baza documentației depuse la organul fiscal competent.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 205, art. 207(1) art. 213 alin. 5 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E

Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată de XY împotriva Adresei de răspuns nr./2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice Toplița, în legătură cu restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule în sumă de lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

ȘEF BIROU CONTESTAȚII,